

A Béka király és Aranyrózsaszál királykisasszony

ZENE /furulya szól/

- Gólya: - Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy gyönyörűsége szép ország. Abban a szép országban boldogan éltek az emberek. De a legboldogabb maga a Királykisasszony volt a Kedvesével, a jóságos és derék Királyfival. Nagyon szerették egymást. Nem tetszett ez a környék gonosz Boszorkányának. Nem szerette ez a gonosz Boszorka azt, ami szép, ami jó, nem szerette a boldogságot sem. Ezért aztán békává varázsolta a derék Királyfit. Addig béka marad, míg a Királykisasszony meg nem csókolja így békaformájában, vagy a gonosz Boszorka el nem pusztul. Aranyrózsaszál, merthogy így hívták a királykisasszonyt, erről mit sem tudott. Egész álló nap csak sírdogált, és fel-alá járkált a kastélykertben, miközben szomorú dalokat énekelt. Jaj, csak meg tudnám vigasztalni!
Hű, de korog a gyomrom! Valahol itt ínycsiklandozó kis békák kuruttyolnak. Megyek, körülnézek!
- Béka: - Hééé! Elment az eszed? Azt akarod, hogy belőled is rántott béka legyen? Gyere be a vízbe azonnal!
- Béka király: - Hozzám beszélsz?
- Béka: - Gondolod a Gólyát hívom fürdeni?
- Béka király: - Mire ez a nagy izgalom?
- Béka: - Nem szeretném, ha itt a szemem láttára elkapna a Gólya.
- Béka király: - Én olyan béka vagyok, aki nem fél a gólyától! Pláne nem Tőle! Mióta kibújt a tojásból, ismerem. Sokat játszottunk a kastélykertben.
- Béka: /nevet/ - Ha,ha,ha! Ne viccelj már! Mióta világ a világ, a békák már ebihal koruktól félnek a gólyáktól.
- Béka király: - De én nem! Én nem voltam ebihal! Én királyfi vagyok! Csak elvarázsolt a gonosz Boszorkány, hogy ne lehessen a feleségem a szépséges Rózsaszál királykisasszony.
- Béka: - Elvarázsoltak?
- Béka király: - Igen! És csak akkor lehetek újra király, ha elpusztul a Boszorkány, vagy a Királykisasszony megcsókol.
- Béka: - Azt várhatod! Nem ment el az esze, hogy minket csókolgasson!
- Béka király: - Rólad nem is volt szó!

ZENE – A Királykisasszony dala /sétálgatva énekl/

- Királykisasszony: - Jó reggelt, Apámuram!
- Király: - Napról napra szebb vagy, én kicsi Virágszálam!
- Királykisasszony: - Ugyan már Apám! Minden apának a saját lánya a legszebb a világon.
- Király: - Nem így van ez! Tegnap megint megkérte a kezemet tőlem egy szomszédos király.
- Királykisasszony: - És mit mondott neki?
- Király: - Csak várjon a sorára! Ki kell azt érdemelni!
- Királykisasszony: - Odanézzén Édesapám, a Gólyának valami baj történt a csőrével. Segíteni kell gyorsan!
- Gólya: - Valami kemény tárgy megsértette a csőrömet. Azt hittem béka, mert itt kuruttyolt valahol.
- Királykisasszony: - Mutasd csak! Ez itt egy használt elem, valaki bedobta a vízbe.
- Király: - Ej-ejj! Nagyon veszélyes dolog! Nem csak a gólya csőrére! Olyan káros anyagokat juttat a vízbe, a földbe, a levegőbe, ami nagyon sok embert megbetegít.

Gólya: /sértődve/ - Nem is beszélve a gólyákról!

Királykisasszony: - Ez nem mehet így tovább, Édesapám! Ki kell hirdetni országnak, világnak, hogy ne dobják a szemetesbe a használt elemet, mert szennyezi a Földet.

Gólya: - Hát akkor hová dobják, talán a vízbe?

Király: - Ne beszélj itt butaságokat, te Gólya! Még valaki félreérti!

Királykisasszony: - Az elemet, ha már nem működik, össze kéne gyűjteni.

Boszorkány: -Eee-lem! Eee-lem! Használtelem a fegyverem, az egész Földet tönkreteszem!
Dobjátok el az elemet, kiírtjátok
az embereket! Ugye ezt akarjátok, gyerekek? He-he-he!

Királykisasszony: - Ne hallgassatok rá! Ő varázsolta el a Királyfit! Mindenkinek csak rosszat akar!

Király: - Kihirdetjük az egész királyságunkban, hogy az kapja meg a lányom kezét és a fele királyságom, aki a legtöbb hasznátelemet gyűjti!

Béka: - Hallottad? Ha annyira szeretnéd visszakapni a kedvesedet, hát rajta!

Béka király: - Ne fájdítsd a szívemet! Hogy tudnék én olyan sok elemet összegyűjteni?

Béka: - A gyerekek szeretik, ha egy mese jól végződik. Ők biztos segítenek Neked, és akkor boldogságban élhettek Aranyrózsaszállal.

Boszorkány: - Miiiiiii? Mit kuruttyoltok itt össze-vissza? Még hogy boldogság! Kiráz a hideg! Amíg én élek, itt nem kuruttyoltok boldogságról! Márpedig én sokáig élek, egészen addig, míg valaki fel nem találja a hasznátelelem-gyűjtőt. Csak ez a varázsszó, ami engem elpusztíthat. Ha ezt valaki kimondja, elszáll minden gonosz erőm.
/a nézőkhöz fordul/ - El ne mondjátok, gyerekek! He-he-he-he! Idáig még senkinek nem jutott eszébe, nem is ajánlom, mert abban a pillanatban, mikor ezt kimondják, elpusztulok, és a békából újra királyfi lesz, még szebb, még jobb!! Fúúúj!

Gólya: - Hogyan is segíthetnénk a gyerekekkel a békának?

Király: /kiabál/ - Megvan, megvan a megoldás! Készíttessünk az udvari mesterekkel gyűjtőedényeket! Az legyen a neve, hogy hasznátelelem-gyűjtő. Mindenki dobja oda a használt elemet.

Boszorkány: - Jaj, jaj, elfogy az erőm! Mi történik? Megyek, hallgatózok egy kicsit.

Király: - Kihirdetjük az országban, hogy minden városi és falusi ember ne a szemébe dobja a már nem működő elemet, hanem vigye a legközelebbi hasznátelelem-gyűjtőbe.

Boszorkány: - Végem, végem van! /összerogyik/

Béka király: - Én nem tudom, mi ez... Valami furcsa érzésem van, úgy érzem mindenem bizsereg.

Béka: - Békakomám, kezd emberi arcod lenni!

Béka király: /átváltozik/ - Viszont látásra, kedves barátom! Sosem feledkezem meg rólad!
/kimegy a vízből/
- Aranyrózsaszál, Aranyrózsaszál! /Átbukik egy zsák használt elemem./

Királykisasszony: - Visszajöttél?

Béka király: - És nézd mit hoztam! Most már az enyém leszel, hoztam egy esküvői tanút is.

Együtt: - Mától boldogan élünk, lesz sok királyi gyerekünk, és ezentúl csak újratölthető elemet veszünk!

ZENE